

VESTI IZ SLOVENIJE

REDUKCIJA SLOVENSkih ŠOL V TRSTU. — Letos 23. junija so v šolstvu v Trstu nastale važne spremembe. Vzgojni urad, ki ga je doslej vodil zavezniški oficir, kot uradnik vojaške uprave, so dali takrat prof. Andriju, Italijanu. Temu so podredili slovenskega referenta Dr. Kacina. Prof. Andri je začel takoj z redukcijo slovenskih šol. Kljub protestom Dr. Kacina je ukinil 23 slovenskih razredov. Izgovor je bil, da ni dovolj slovenskih otrok. Na celem tržaškem področju je bilo res kakih 300 otrok manj, toda slovenski učitelji so imeli še vedno več otrok v razredih kot pa jih imajo italijanski. Poleg tega pa uprava plačuje tudi še 520 brezposelnih italijanskih učiteljev. Jasno je bilo, da pomeni ta odredba le začetek konca slovenske šole v Trstu. Slovenska krščanska socialna zveza in druge slovenske narodne organizacije so poslale proteste na vse strani. Dne 19. novembra so vsi slovenski učitelji in profesorji na tržaškem ozemlju štrajkali. Stavkali so prav na vseh šolah, niti enega stavkoka ni bilo.

DVE POŠILJKI. — Pismo iz Slovenije pravi. Poslali ste nam dva paketa. Ko bi vedeli kako težko jih že čakamo. V paketih so napovedane same dobrote, ki se v manj kot eni uri dobe pri nas na karte, kar pa več človek rabi, mora kupiti po pretiranih cenah v prosti prodaji. Tako je s sladkorjem in rižem. Ko bosta paketa prišla, bo pri nas kar mala hišna veselica.

KAKO ŽIVE. — Sorodnik piše sorodniku. Pri nas smo hvala

CLOUDY
Vremenski prerok pravi:

Preko obeh Dakot divja snežni vihar, tako tudi v Montani. Ceste v North Dakoti so neprehodne radi visokih zametov. Ljudje pušajo avte na cesti in čakajo pri farmarjih na boljše vreme. V Clevelandu in okolici bo danes oblačno in nekaj mrzleje, jutri oblačno in morda sneg. Toploter bo danes okrog 64 nad ničlo.

Tri na dan

Predsednika Trumana silijo, da bi šel na dogovore z Stalinom, predno bi ukazal delati bombe s pomočjo vodika ali hidrogena. Te bombe so 1.000 krat huje kot atomske bombe in Amerikanci imajo vse pripravljeno za izdelavo istih.

Brumni ljudje (v Ameriki) pa mislijo, naj bi šel Truman ali pa kdo drugi k Stalinu in mu povedal, kaj mi lahko storimo, če hočemo in da naj gre vase in bo pameten, ko vendar vidi, da ga lahko zmelnemo med otrobe, kadar le hočemo.

Naj le gre kdo k Stalinu! Vendar, za božjo voljo, naj ne nese hidronske bombe s seboj za mušter, da bi jo pokazal ruskim boljševoikom. Vsak to tajnost imejmo zase, če smo že vse druge sklepali komunistom.

Bogu zdravi. Najmanjši je sedaj 4 leta star in se prav dobro razvija. Z njim imamo veliko veselje. Jaz sem že več kot dve leti državni uradnik. Imam nekaj preko 4000 dinarjev plače. Žena pa radi gospodinjstva pri treh otrocih ne more tudi v službo. Do pred kratkim smo še doma kuhali, sedaj pa ne moremo več. Draginja hranil je prevelika in premoga in drv nismo mogli dobiti. Sedaj si nosimo hrano iz državne menze. Brez zajtrka stane hrana za eno osebo 900 dinarjev na mesec. Za nas vseh pet torej stane samo hrana 4500 dinarjev. Ker po tem računu s plačo ne moremo shajati, moramo še vsak mesec kaj prodati iz hiše. Je pa to vedno težje, ker se vsi svobodni vključujejo v državne službe in nimajo nič odvisnega. Kupna moč pada pri vsem narodu. Nihče niso kupiti kaj drugega kot hrano, obleko in obutev. Današnja oblast gradi industrijo. Od vsakega zahteva maksimum dela in zrtev, pa daje samo toliko, da ljudje ne umirajo. Ustvarja se državni kapitalizem.

Arabci si niso edini, glede usode Jeruzalema

Kaira. — Sem je pribežal nekdanji poveljnik arabske legije, ki je leta 1948 pahnila iz starega Jeruzalema židovske bojovnike. To je polkovnik Abdulah Tel. Kralj Jordanije ga je zato imenoval za vojaškega poveljnika onega dela Jeruzalema, ki je v arabski oblasti.

Polkovnik se je pa nenadoma pojavil v Kairu in rekel, da se smatra kot političnega begunca. Sprl se je s svojim kraljem, ker da je on, polkovnik, za to, da postane Jeruzalem mednarodno mesto, dočim je kralj proti in ravno tako so proti židje. Organizacija Združenih narodov je zahtevala, da naj postane Jeruzalem mednarodno mesto.

Polkovnik Tel, ki se je zatekel v Kairo pravi, da bodo postali Judje kmalu gospodarji vsega mesta, ker ga Arabci ne bodo mogli ubraniti.

Snežni plaz je zasul nad 40 družin

Teheran, Perzija. — Iz province Kurdistan poročajo, da je vas Tangesar skoro vso zasul snežni plaz. Dozdej so dognali, da je bilo zasutih 44 družin. 55 trupel so že odkopali.

Firma je znižala ceno avtnih baterij

New York. — Thomas Edison Inc. ki izdeluje avtne baterije, je znižal ceno istim do 10%.

TUDI DRŽAVLJANE SE LAHKO POŽENE IZ AMERIKE, PRAVI VIŠJA SODNIJA

Washington. — Najvišje sodišče Zed. držav je razsodilo z 4 proti 3 glasovom, da se tudi naturalizirane državljanke lahko deportira iz te dežele ako so spoznani krivim gotovih zločinov.

Dalje je najvišja sodnja določila, da se lahko zabrani prihod v Ameriko ženi ameriškega vojaka, ako se dožene, da bi bil njen prihod v škodo deželi.

Sodišče je razsodilo tako v zadevi Richarda Eichenlauba in še nekega drugega Nemca. Eichen-

ZAHTEVA, DA SE TRUMAN OPROSTI

Senator tudi zahteva preiskavo, kdo je ščitil Hissa

Washington. — Senator Capehart iz Indiane je imel v zbornici dolg govor, v katerem je zahteval, da se predsednik Truman opraviči ali oprost pred vsem ameriškim narodom, ker je nekoč izjavil, da ima Hissova zadeva samo namen vleči "rdeči slanik" preko dežele. To se pravi, da je Mr. Truman bril norce iz vse preiskave proti komunistom. Zdaj, ko je bil spoznan krivim bivši važni uslužbenec državnega oddelka, Alger Hiss, predsednik morda več ne govori o kakem "rdečem slaniku."

Senator Capehart je v govoru zahteval od predsednika Trumana, da odslovi državnega tajnika Achesona ter Felixa Frankfurterja, člana najvišjega sodišča, ker sta še tekom prve obravnave proti Hissu izjavila, da stojita za Hissom, ki da je človek brez madeža. Ta isti je bil zdaj spoznan krivim, da je izdal državne tajnosti komunistom.

Dalje je senator zahteval od predsednika, naj poišče tiste, ki so bili zmenjeni, da bodo varovali Hissa, da ne bo izpostavljen in spoznan krivim kot vohun za ruske komuniste.

Poslanec Velde iz Illinois je pa zahteval, naj justični oddelek odpre obravnavo proti Dr. Joseph Weinbergu, bivšemu znanstveniku o atomski energiji na univerzi v Kaliforniji, ki je bil obširno izpraševan pred kongresom, če je res, da je dajal tajnosti o atomski energiji komunističnemu organizatorju Steve Nelsonu. Dr. Weinberg je takrat vse zanikal. Poslanec Velde zahteva, naj se ga pokliče pred poroto, kakor se je Hissa in tam dožene njegovo krivdo.

NOVI GROBOVI

Frank Dohnal

V ponedeljek popoldne je naglo umrl Frank Dohnal, stanoval na 19083 Abbey Ave. v Euclidu. Bil je star 77 let in rodil se je v Čeh. Zapušča soprogo Kristino, dva sina in dve hčeri. Pogreb bo jutri popoldne iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek, 478 E. 152. St. na Highland park pokopališče.

Pogreb Louis Lipanje

Pogreb pok. Louis Lipanje bo jutri zjutraj ob 9 v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. Iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 17010 Lake Shore Blvd. bo odpremljen pogreb ob 8:30.

Zelena luč je znamenje varne hoje. Samo kadar je zelena, gremo čez cesto.

V Jugoslaviji bodo imeli svobodne volitve

Iz Belgrada poročajo, da se bodo meseca maja vršile volitve v parlament. Pravijo, da bodo to absolutno svobodne volitve, to je, da bo lahko vsak kandidat, kdor bo dobil 100 podpisov od volivcev.

Dozdej je vlada določala kandidate, tega posled ne bo več, ampak bo vsak lahko kandidat, če dobi zahtevanih 100 podpisov. Vidite, to je demokracija!

Zunanji minister Edward Kardelj je dodal k temu en čisto majhen pogoj, ki pa menda nima dosti pomena — za kandidate. Namreč, kandidat bo smel ali mogel biti samo tisti, ki je 100% partijeec. "V parlament vendar ne bomo pustili opozicije," je rekel Kardelj nedolžno. Z drugimi besedami vsak bo lahko kandidat, kdor je za Tito. Kdo pravi, da ni svobode za — Titovce!

Veliki Trije so sami namenjeni delati pogodbo z Avstrijo

Avstrijska vlada je začudena da si Amerika to upa

Washington. — Ameriški državni oddelek poroča da so zastopniki Trije, Anglije in Zed. držav, govorili v Moskvi z sovjetskimi voditelji ter skušali dognati, na kak način bi se pospešilo napravitv pogodbo z Avstrijo. Zastopniki Velikih Treh so očitali sovjetom, da je Stalin še leta 1943 obljubil neodvisnost Avstrije takoj po vojni, zdaj je pa ravno Moskva tista, ki stavi ovire, da ne morejo napraviti pogodbe z Avstrijo.

Sovjetski zunanji minister Andrej Gromikov ni zapadnih demokracij v ničemer zatogovil, da je pripravljen sesti k mizi in napraviti pogodbo z Avstrijo. Nato so zastopniki Velikih Treh izjavili, da so namenjeni v najbližji bodočnosti zaključiti pogodbo z Avstrijo, da se čim prej izvede neodvisnost Avstrije, kakor ji je bila obljubljena.

Svetski diplomati si to izjavo tolmačijo tako, da bodo Veliki Trije sami napravili pogodbo z Avstrijo, če Rusija ne bo hotela zraven.

Dunajska vlada je bila veselo iznenadena, ko je slišala, da je Washington pripravljen z Anglijo in Francijo razpravljati z Avstrijo glede mirovne pogodbe brez Sovjetske Rusije.

ZAHTEVA, NAJ DVA OD VRHOVNEGA SODIŠČA ODPSTOPITA

Boston. — Državni poslanec Vincent Mannering, demokrat iz Bostona, pravi, da bo zahteval v državni postavodaji, da sprejme resolucijo, ki bo zahtevala resignacijo dveh članov najvišjega sodnišča Zed. držav, Felixa Frankfurterja in Stanleya F. Reeda.

Ta dva sta namreč pri prvi obravnavi proti Algeru Hissu izjavila, da garantirata brezmadežen karakter tega človeka. Ker je zdaj Hiss spoznan krivim krivega pričanja, sta se oba člana najvišjega sodišča tako kompromitirala, da ne uživata več respekta pri ameriškem ljudstvu in naj odstopita, je rekel poslanec.

TITO ZDAJ VABI K SEBI ITALIJANE

Italijanske komuniste bira rad z vabi na svojo stran

Rim. — Jugoslovanski "maršal" Tito, ki je izpeljal svojo državo iz objema Kominforma, ker ni hotel deliti časti z drugimi diktatorji, se je zdaj približal italijanski komunistični stranki. Zdaj hoče, kakor pravijo, tudi italijanske komuniste nahujskati, da se obrnejo proč od Moskve.

Toda javnosti še ni znano, kako daleč je Tito že uspel s tem vabilom. Vendar, sem in tje se že sliši, da je bil ta ali oni brenjen iz stranke radi "titovskih aktivnosti." To bi značilo, da je imel Tito vendarle nekaj uspeha v Italiji.

Italijanska komunistična stranka šteje okrog 2.000.000 članov. Vodstvo stranke je ukazalo strogo čistko iz stranke za vse "vohune in izdajalce." Milanski časopis Il Tempo je pisal, da je prišel iz Moskve ukaz, da se dobro počisti v italijanski komunistični stranki.

Kominform ima kot s skleščami objeto vso Jugoslavijo razen 75 milj dolge mejne črte med Italijo in Jugoslavijo. Tito bi rad, da bi ostala ta črta odprta in zato bi si rad pridobil italijanske komuniste, da bi šli z njim in obrnili hrbet Stalinu v Moskvi.

Predsednik Truman pride v Illinois

Chicago. — V diplomatskih krogih so trdno uverjeni, da pride predsednik Truman v državo Illinois, da bo priporočal v izvolitev senatorja Scott W. Lucasa.

Volkovi v Virginiji po 14 letih

Staunton, Va. — C. M. Eddy je ustrelil na svoji farmi prvega volka po 14 letih. Volk je prejel podušil 11 ovac. Mislili so, da so ji že zatrli, ko so ubili zadnjega leta 1935.

Prazgodovinska stanovanja v Nebraski. — E. Mott Davis, antropolog iz University of Nebraska je odkril zveze prazgodovinskih ljudi v tukajšnjih krajih in onimi, ki so živeli blizu današnjega Plainview, Texas. Iz raznega najdenega orožja in okraskov po stenah sklepajo neko vez med tema dvema prazgodovinskima naselbinama, ki so obstojale pred okrog 5.000 leti.

AMERIŠKI POSLANIK SIJAJNO SPREJET V BELGRADU

Belgrad. — Ameriški poslanik pri jugoslovanski vladi, George V. Allen, je bil sijajno sprejet, ko je izročil svoje poveljnice Ivanu Ribarju, predsedniku prezidija.

Nadvse prijazno je sprejel ameriškega poslanika tudi Edward Kardelj, jugoslovanski zunanji minister. V nekaj dneh bo sprejet tudi pri samem Titu, je rečeno.

Ameriški poslanik je povedal, da ni prinesel za Tita nobenega osebnega pisma od predsednika Zed. držav.

Slovenska pisarna

NOVI NASLOVI

Liga katoliških slovenskih Amerikancev ima odslej svojo pisarno v New Yorku. Vodi jo Ligin glavni tajnik. Vsa pisma v begunskih, sponsorskih in drugih Liginih zadevah pošiljajte na naslov:

Rev. Bernard Ambrožič OFM
War Relief Services NCWC
Slovenian Desk
149 Madison Avenue
New York 16, N. Y.
Tel. OR 93373.

Za Cleveland in Ohio posluje v domačih Liginih zadevah za sponzorje, dobrotnike, nove Amerikance in vse prijatelje Lige

Slovenska pisarna
6116 Glass Ave.
Cleveland 3, Ohio
Tel. EX 9717.

Osebo se lahko zgledate v tej pisarni od 10 — 11 popoldne in od 1 — 3 popoldne.

Novi naslov Dr. Miha kreka je:

Dr. Miha Krek
1452 Spring Rd., N. W.
Washington, D. C.

Poizvedovalni količek

Slovenec, nekdanji jadrlec in pilot, želi poznanstva z ameriškim Slovincem, kolegom v letalstvu in izdelovalcu letalskih modelov, da bi izmenjavala izkušnje, zamisli in probleme. Kogar zanima, naj piše na naslov: Janez Zoran, Hannover — Wiesbaden, C. M. W. S. Post 317, Kriegsschule, Germany.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Srebrna poroka—

Steve in Jennie Zelko iz 5902 Prosser Ave. sta včeraj praznovala srebrno poroko ali 25-letnico srečnega zakonskega življenja. Poročena sta bila 24. januarja 1925 v cerkvi sv. Vida, ženitovanje je bilo pa na domu Antona Zelko. Tovarš jima je bil Frank Vidgoj, tovarišica pa Antonia Cepirio. Sinovi, bratje in sestre ter ostali sorodniki, prijatelji in znanci jima iskreno čestitajo ter jima kličejo: še na mnogo let zdrava in sreče!

Vaje za Pasijon—

V petek večer ob 7 bo v SND na St. Clair Ave. bralna vaja za Pasijon. Vaja bo v sobi št. 3. Druge vaje pozneje bodo pa na odru SND. Udeležijo naj se gotovo vsi igralci.

Peta obletnica—

V četrtek ob 7:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. maša za pok. Frančiško Brodnik v spomin 5. obletnice njene smrti.

Za dohodniskne davke—

Kakor vsako leto vam Steve F. Pirnat, 6516 St. Clair Ave. izpolni pole za dohodninski davke. Ustavite se pri njem, pa boste uredili.

Prva obletnica—

V četrtek ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Magdaleno Mrhar v spomin prve obletnice njene smrti.

Materne vabijo—

Materinski klub župnije sv. Vida vabi nocoj ob 8 v dvorano pod cerkvijo na prav veselo zabavo s pokrivanjem števil. Dosti lepih nagrad je pripravljenih. Pridite v velikem številu, ker bo prav prijetno.

Literarna novica—

Mr. Ivan Jontez nam sporoča, da ga je pooblastil pisatelj Karel Mauser za svojega polnomočnega legalnega zastopnika in agenta v Združenih državah. To pomeni, da je potreben njegovo dovoljenje za vsako objavo, ponatis ali kakršno koli porabo Mauserjevih povesti, romanov in ertic v USA. To velja tudi za povesti, ki so izšle pod psevdonimi: Iztok, Stefan Gornik, Klemen Hobjan ("Puntar Matjaz") in Vantej Klamenjak. Vsaka neavtorizirana objava del g. Mauserja se bo smatrala za kršitev njegovih avtorskih pravic. Vse tozadevne poizvedbe je nasloviti na naslov: Ivan Jontez, 1107 E. 74 St., Cleveland 3, O.

Nov odbor—

Podružnica št. 5 SMZ je izvolila za letos sledeči odbor: Predsednik John Sever, podpredsednik Frank Cesnik, tajnik in blagajnik Tony Krampel, 1003 E. 66. Pl., tel. UT 1-8387, zapisnikar Frank Kuhar, nadzorniki: Frank Kuhar, Tony Petkovsek, Louis Erste, zastopniki za konferenco SMZ Frank Cesnik, Tony Krampel in Louis Erste. Seje so vsako 3. soboto v mesecu ob 8 zvečer, soba št. 4 SND na St. Clair Ave.

Poroka—

Jutri dop. ob 10. bosta poročena v cerkvi sv. Filomene, 13824 Euclid Ave. Miss Patricia Ann Tolhurst, hčerka Mrs. Charles Baker iz Dille Rd. ter Robert Vidensek, sin poznane družine Mr. in Mrs. John Vidensek iz 18436 Lake Shore Blvd. Vse najboljše jima želimo v novem stanu.

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83

No. 17 Wed., Jan. 25, 1950

Titova zadrega: njegovo stališče do zapada

V magazinu lista "New York Times" je objavljen zanimiv članek o Titovem stališču do zapada. Članek je napisal Amerikanec Edward Crankshaw, ki se nahaja zdaj v Beogradu, odkoder je tudi članek postal. Tudi to dejstvo je zanimivo.

Crankshaw pravi med drugim:

Titova Jugoslavija se obnaša značilno sovražno napram nam, kar je pač čudno od države, ki je za svojo rešitev odvisna od prijateljskega razpoloženja Zapada. To stališče je v glavnem rezultat cele kombinacije okoliščin, katere bodo Tito in njegovi inteligentnejši kolegi le z veliko težavo premostili.

Za onega, ki hoče pobegniti pred svojo lastno preteklostjo, je najboljša in učinkovitejša, če se loči od svoje lastne sence. Radikalno sredstvo za to je, da kdor hoče to storiti, vprizori navidezno fatalno nesrečo, "skolekta" svojo zavarovalnico ter začne v daljni deželi in pod drugim imenom novo življenje. Ampak če ste oblastnik in mislite tudi ostati oblastnik, tedaj ne bo nič s tem načrtom. Ta načrt se ne bi obnesel pri Titu, ki si prav zdaj na vse načine prizadeva pobegniti pred svojo preteklostjo, pa se vedno znova in znova znajde kot ujetnik sleherne svoje besede in sleherne ga svojega dejanja, ki ga je storil tekoma pol stoletja svojega burnega življenja.

Res je namreč, da se nahaja v skrajno mučni poziciji, katera pojasnjuje doberšer delež njegove robatosti napram zapadu ob času ko potrebuje njegove pomoči bolj kakor česar koli na svetu. Tito namreč ni samo jetnik svoje lastne partijske mašine, na kateri sloni vsa njegova osebna moč; ne samo svojega grandioznega petletnega plana, zasnovanega v brezskrbnih dneh sovjetsko-jugoslovanskega prijateljstva; ne samo svojih komunistov, ki jih je učil, kako morajo misliti sporedno z linijo, ki jo je treba zdaj opustiti, temveč je on, kljub svojemu trpkemu sporu, tudi jetnik nazorov v Kremlju.

Razmotrivač Titovo razpoloženje proti zapadu, moramo to razpoloženje ostro razlikovati od razpoloženja jugoslovanskega ljudstva, ki pa se zopet razlikuje od okraja do okraja, do republike do republike. V Sloveniji in Hrvatski, n. pr. ki sta obe katoliški deželi in ki sta spadali prej pod Avstrijo, se ljudstvo smatra za zapadnjake in gleda z vrha dol na Srbe, ki nimajo do Zapada kot takega nobenega toplega občutja.

Ko se vprašamo o Titovem razpoloženju napram Zapadu in bi radi na to vprašanje odgovor, moramo imeti vse to v vidiku. Pa še tako ne bomo dobili še dokaj časa pravega odgovora. Tito si najbrž še sam ni na jasnem, kako stoji. On je namreč še vedno komunist, toda komunist "na dila", ki je prepuščen samemu sebi. In težko si je predstavljati človeka ki bi bil manj sposoben misliti sam zase kakor je sposoben komunist, ki je bil odrezan od centralne discipline.

Težave, ki stoje pred Titom, so tako velike kot le more-jo biti. Tako velike, da se jim more postaviti po robu le najbolj žilavo ljudstvo, ki je samozavestno do meje arogance. Ampak Jugoslavlani, posebno Srbi, so najžilavejše ljudstvo in samozavestno še onkraj meje arogance. Oni imajo vero v svojo osnovno superiornost, za katero ni sicer nobenega upravičenja, razen če izvezamo njihov neprekosljiv pogum. Saj prav ta vera je bila tista, ki jih je spravila v sedanjno izredno pozicijo, — pozicijo, ki je teoretično nevzdržna, pa jo kljub temu še vzdržujejo.

Po vojni se je Tito, pod srbsko zaščito, vrgel na komunistiziranje Jugoslavije ter je povezal vso svojo politiko s petletnim načrtom kolosalnih proporcij. Ta plan, ki je bil v najmilejšem smislu besede, vse preveč ambiciozen, je postal pošast ki golta svoje lastne ustvaritelje. Ta načrt gre za industrializiranjem zaostale kmečke dežele. Jugoslavija naj bi izdelala vse sama, kar koli potrebuje. Istočasno je bil uveljavljen impozanten program gradenj in javnih del — vse od avtnih cest, do projektov za irigacijo in elektrifikacijo.

To je bil načrt, katerega je spoznal realistični Stalin za neresnega in nemogočega še v dneh, ko je Jugoslavija lahko še svobodno trgovala z ostalimi deželami-satelitkami in večina zapadnih opazovalcev se je strinjala s Stalinovim mnenjem. Spoznanje je prišlo menda na zagrebškem velesejmu meseca septembra, kjer je bila impresivna razstava manufakturnega blaga in strojev, razstava, ki bi delala s svojimi izdelki čast vsaki starejši industrijski državi. Toda vsi ti svetli stroji in izdelki so bili takšni, glede katerih že dolgo ne more biti upanja, da bi jih Jugoslavija izdelovala. (Sovjetsko časopisje se je silno noročevalo iz zagrebške razstave in razstavljenih izdelkov, češ, da so strojem izvršili v Jugoslaviji samo podstavke in podobno. Opomba uredništva).

S tem nočemo reči, da ni petletni načrt ničesar dosegel. Nikakor. Pri delih elektrifikacije, pri hišnih projektih, gradnji cest in tovarnih je prav mnogo dosegel. Toda za vse

večje pridobitve tega načrta sta morala dežela in ljudstvo drago plačati.

Oblastnik, ki hoče naglo industrializirati zaostalo kmečkoko deželo, je prisiljen, da zniža življenjski standard ljudstva. Lahke industrije in lokalne industrije, ki proizvajajo blago za konzumente ali odjemalce, so pritisnjene ob steno v korist težke industrije, ki izdeluje "stroje za izdelovanje strojev." Vrste onih, ki pridelujejo živež, se morajo razredčiti, da se napolni z njimi tovarne. Oni seveda nimajo nobene volje do težkega dela ali do prodaje svojih produktov, ker ni na trgu ničesar, kar bi mogli kupiti s svojim denarjem. Zato se jih mora prisiliti, da več producirajo.

Kako so to storili, pa bomo povedali jutri, ko bomo končali ta članek.

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

Tak to pa zdaj vsi veste, da Janez Resnica ne "lajka" Amerike. Tako je napisal in Ameriška Domovina mu je objavila dopis (quia aliquando dormitat et bonus Homerus.)

Takole piše Janez Resnica v začetku svojega dopisa:

"Pred begom leta 1945 sem bil doma upravni uradnik in sem imel pod seboj petnajst podrejenih uradnikov in uradnic. Delal sem sedem ur dnevno, pa sem zaslužil toliko, da sem s svojim delom preživel sebe in svojo družino. Ko sem bežal, sem pustil doma premoženje, vredno okoli milijona lir. Danes bi bilo vredno desetkrat toliko. "Tu v Ameriki pa delava oba z ženo, da se moremo preživeti. Žena dela okoli dvanajst ur, jaz pa okoli 16 ur poprečno na dan."

To je torej eden razlogov, zakaj Janez Resnica ne "lajka" Amerike. Naj povem Janezu Resnici, da je tudi v Ameriki dosti ljudi, ki delajo po sedem ur na dan ali še manj, pa imajo kljub temu milijonsko premoženje, pa celo v dolarjih, ne le v lirah. Ne verjamem sicer, da bi si bili pridobili toliko premoženja s samim sedemurnim delom na dan, toda imajo ga in na neki način so si ga pač pridobili.

So pa to take vrste ljudje, ki pač le nase mislijo in na svoje ugodje, na tiste svoje bližnje, ki morajo delati po 12 in 16 ur na dan, ne mislijo. In ker je tako, je pač tudi v Ameriki velika razlika med ljudmi — nekateri gredo skozi življenje igrice, drugi garaje. Janez Resnica zaenkrat gara.

S tem pa še ni rečeno, da je tista ogromna razlika tudi med Ameriko in nekdanjo Jugoslavijo. Janez Resnica pač misli in čuti, da je razlika med deželama. Toda naj pomisli, da je bilo tudi v Jugoslaviji tako. Bili so taki — eden takih je bil Janez po lastni izjavi — ki so delali po sedem ur na dan, pa so sedeli na milijonskem premoženju. Poleg njih je pa bilo mnogo več takih, ki so garali po 12 in 16 ur na dan, pa niso prišli niti do tisočakov, kaj šele do milijonov. In tudi tam je bilo tako, da se bogati niso nič kaj pridali brigali za siromašne — ta nesreča se pač drži po večem vseh bogatašev po vsem svetu. Nič čudno ni, da Amerika in predvojna Jugoslavija nista izvzeti.

Niti to se mi ne zdi čudno, da Janez Resnica ni izvezl. Očividno je začel mož simpatizirati s tistimi, ki morajo delati po 12 in 16 ur na dan, šele sedaj, ko je sam v njihovih vrstah. Vsaj tako se da razbrati iz vsega, kar nam je povedal v citiranih vrstah.

Razlika ni med deželami, med ljudmi je. Če bo Janez Resnica tako pridno delal po 16 ur na dan, njegova žena pa po 12, se prav bojim, da se mu bo nekoč nekaj zgodilo. To namreč, da bo spet sedel na milijonih — če milijone računamo v lirah... V Ameriki so namreč take reči zelo mogoče. Pa se bojim, da to ne bo dobro za Janeza Resnico. Ne samo, da bo spet reduciriral svoje delo na sedem ur ali

celo manj na dan. To bi končno še ne bilo tako hudo. Hujše bo to, da dobri mož utegne takrat spet pozabiti na tiste, ki bodo tudi takrat še delali po 12 in po 16 ur na dan. Simpatije do takih bodo šle spet rakom žvižgat — Janez Resnica bo takrat Ameriko zelo "lajkal," — marsikdo drug pa je ne bo. Zato ne, ker bo Janez Resnica eden tistih, ki delajo Ameriko — radi lahkoživosti mnogih Amerikancev — nepriljubljeno.

Vzemimo samo še eno vrstico iz dopisa Janeza Resnice in jo denimo pod drobnogled. "Pod laško in hitlerjansko okupacijo so nam pustili vse svobodine, ki smo jih uživali v svobodni Jugoslaviji. Ko sem stopil na ameriška tla, sem moral delati tudi ob nedeljah hlapičevska dela."

Da ni bilo nedeljskega počitka, je tudi meni žal. Zelo bi ga privoščil Janezu Resnici in vsakemu človeku. Vendar se mi zdi, da so hlapiči tudi v svobodni Jugoslaviji morali opraviti svoje delo pri živini in tako dalje. No, pa to naj že bo tako ali tako.

Da so pa Lahi in hitlerjanci pustili Slovencev pod okupacijo vse svobodine, ki so jih uživali v svobodni Jugoslaviji, to pa v resnici čitam prvič v življenju. Oh, kakšne trape smo morali biti tista leta ameriški Slovenci, ko smo pisali, brali in verjeli, da je nad Slovenijo legla — črna noč! Kako brez potrebe so se nam trgala srca, ko smo mislili na rojstno domovino pod laškim in nemškim kopitom! Ko pa zdaj naenkrat izvedemo, da so ostale vse svobodine kot so vladale v Jugoslaviji do prihoda Lahov in hitlerjancev... Bog pomagaj!

V resnici nimam pojma, kdo je Janez Resnica. Vsekako eden beguncev, ki je prišel v Ameriko po DP. zakonu iz leta 1948. Janez Resnica najbrž mene pozna, vsaj po imenu. Bo že približno vedel, koliko sem se že gnal za begunce in koliko se še mislim, če Bog da in če bo potrebno. Toda če kak begunec tako nepremišljen dopis pošlje v javnost, kot je to napravil Janez Resnica, je treba resne besede v pouk. In ta resna beseda naj pride kar izpod moje peresa, pa naj bo v svarilo Janezu in vsem drugim, ki jih morda srbijo prsti, da bi kaj napisali Janezu v "padpura."

Če to pišem, oziroma tipkam, pa s tem še malo ni rečeno, da sem postal nasprotnik beguncev. Saj to že razumem, da med vsemi tisoči teh ljudi ne more vladati ena sama in po vrhu še zdrava — pamet. . .

Ampak če bi vladala pri vseh beguncih zdrava pamet, bi na primer Janez Resnica včasih mislil na to, kar je nedavno bral v Ameriški Domovini dan za dnem: RESITE NAS V AMERIKO!

Pod gornjim naslovom so bile kolone imen, ki še čakajo, da jih kdo "reši" v tisto deželo, katere Janez Resnica kar nič ne "lajka." Med tistimi, ki so brali klice in apele pod naslovom: RESITE NAS V AMERIKO,

je na tisoče takih, ki Ameriko "lajkajo" in vedo, da je v njej resnična rešitev, zakaj dežela je dobra, od Boga sijajno blagoslovljena — ČE LJUDJE V AMERIKI NE MISLIJO LE NASE, AMPAK TUDI NA BLIŽNJEJA!

Na tisoče takih Amerikancev je bralo obupno se glaseči klic: RESITE NAS V AMERIKO! Ne vsem tisočcem, vendar mnogim se je omehčalo srce in so običajni z očmi na imenu tega ali onega begunca, pa so razmišljali pri sebi: Ali bi ga, ali bi ga ne? Kaj, ko bi ga? Morda pa le najdem panj streho in skledo! Morda bo pa zelo hvalen Bogu in meni — kar vzel ga bom! Pa so pisali dr. Kreku in papirji so šli čez morje. . .

Ko je zdaj tak sponzor bral odpis Janeza Resnice, pa misli na "svojega" begunca. . . Ali mu ni prišla misel: Tak v TAKO deželo naj koga "rešujem?" Lepa reč! Ali pa celo še bolj strupena misel: Tak TAKE LJUDI naj vlačim sem prek morja?! Nak — kar odpovedal bom. . .

Janez Resnica bo morda šele iz tehle svojih besed uvidel, kako bridko malo je mislil na DRUGE, ko je svoj dopis koval. Šele zdaj mu bo morda prišlo do zavesti: Pa sem res razgalil pred svetom vso svojo grdo sebičnost, popolnoma sem pozabil na to, da nisem sam na svetu. . .

O, saj je v Ameriki gnoja in gnojnice za cele gore in za cela morja! Saj kritizirajo AMERIKANCE (in deželo radi AMERIKANCEV) premnogi Amerikanci sami. Pa kako! Tudi razni Janezi Resnice bodo postali Amerikanci, če bo Bog tako hotel, pa tudi oni bodo imeli pravico izreči svojo kritiko. Toda če bodo "kritizirali" na tak način in že po prvih mesecih ali tednih po prihodu, in to z javnimi dopisi — jih živa duša ne bo vzela za resne ljudi. To ni kritika, ki zboljšuje razmere, to je kritikasterstvo, ki ne zasluži niti, da bi ga človek poslušal med štirimi ušesi, kaj šele da bi ga bral v časopisu!

Samo še eno opozorilo. Te dni bodo v Washingtonu spet ropotali v zadevi zboljšanja "begunskega zakona." Lani je propadel v senatu. Tudi letos se močno oborožujejo za boj proti sprejemu zakonske predloge. Kdor hoče k že skovanemu orožju, ki ga brusijo v Washingtonu, dodati še nekaj atomskih bomb, hej, napiši še nekaj dopisov v slogu tu obdelovanega dopisa, daj ga prestaviti v angleščino, pošlji ga v Washington, pa bo bitka lahka in kratkotrajna — za nasprotnike nove postave. Dopisnik iz Avstrije, ki sem ga predjšnji teden navajal v tej koloni, se bo — bridko zjokal. . . Pa ne samo on!

Lepi vtisi v Ameriki

Gilbert, Minn. — Dne 22. decembra 1949 je pripeljala ladja "Greely" precej Slovencev v novo domovino. Z različnimi občutki so pozdravljali kip Svobode, ki se dviga v pristanišču v New Yorku. "Še malo in stopili bomo na svobodno ameriško zemljo." — Kako toplo nam je bilo pri srcu, ko smo zaslišali našo lepo slovensko govorico tu v daljnem New Yorku. Zgledali smo zastopnike Lige katoliških Slovencev, ki so iskali posameznike da jih napotijo v kraje, kjer so jim njihovi sponzorji preskrbeli bivanje in zaposlovanje. Po pravici lahko trdim da se nisem čutila tako tuje, ko sem videla skrb, s katero so nas sprejemali. Ker pa sem bila na ladji med tistimi, ki morja nismo mogli prenesti, si štejem v dolžnost, da še zahvalim v prvi vrsti dobremu p. provincialu dr. Gracijanu in njegovi

vim sobratom, zlasti bogoslovcu fr. Silvinu ter g. nadzorniku Hornu, ki so skrbeli, da sem zmogla prestat vse nevednosti. Vso pot od New Yorka do našega bivanja so skrbeli za nas dobri ameriški Slovenci, zlasti p. Bernard. Vesela sem bila, ko sem zagledala v New Yorku prijaznega Gorenjca g. Grilca, ki mi je omogočil, da sem lahko pozdravila svoje sorodnike v Brooklynu, kjer sem se takoj nekoliko okrepila.

Naj omenim še redkost, ki se pripeti slovenski učiteljici. Mošljali pri sebi: Ali bi ga, ali bi ga ne? Kaj, ko bi ga? Morda pa le najdem panj streho in skledo! Morda bo pa zelo hvalen Bogu in meni — kar vzel ga bom! Pa so pisali dr. Kreku in papirji so šli čez morje. . .

Po prijetnem 10 dnevnem odhodu me je želja gnala, da bi videla po tolikih letih svojega brata in dobro svakinjo, ki sta me poklicala k sebi. Tu sem našla novi dom in obujamo spomine iz svoje mladosti.

Čudila sem se pozornosti in postrežljivosti ameriških oblastnikov na vsem dolgem potu. Povsod so pomagali z nasveti in dejanji.

Da sem prišla v novo domovino, je poskrbel poleg mojih dragih domačih še dobri gospod Schwaiger in njegov pomočnik F. Dolšina. Hvala jima!

Minnesota, dežela jezer, pozdravljena! V tem kratkem času sem spoznala že nekaj dobrih in zavednih Slovencev. Tako domače so me sprejeli med se.

Vsem najiskrenejša hvala.

Bog daj, da bi bili vsi, ki smo se zatekli v novo domovino, tej tudi v čast in korist! Svoje lepe Slovenije seveda ne bomo pozabili in naša iskrena želja je, da bi jo še videli.

Lojzka Verbič.

O novih naseljencih

Cleveland, O. — Kot navdušen "pristaš" Ameriške Domovine, sem bil do sedaj le čitatelj, a ko vidim, kako se drugi korajžno oglašajo, sem se tudi jaz opogumil in tem potom pošljem svoj dopis. Vaš, ki je tudi sedaj naš list, je zaslovel in mu lahko prerokujem slavno bodočnost, saj ga imamo posebno novonaseljenec resnično radi in se z dneva v dan širi prirastek novih prijateljev.

Rad bi tudi jaz podal nekaj misli člankom, ki se nanašajo bolj na nove. Kako imam jaz rad Ameriko, to pač raje sam vem, da se komu ne "prikupim." Nekaj pa me zelo boli, da le moram na dan z besedo.

Naša novonaseljena dekleta! Znašle ste se v novem okolju, v čisto drugačnih razmerah, kakor ste jih bile vajene do prihoda sem. Amerika na vas vpliva vse bolj, kakor na nas fante. Žal, da tudi s slabostmi te dežele. Naj omenim le eno, šminkanje. Slovensko, krščansko deklet, ki je zavedna in hoče ostati taka Slovenka, kakor je bila pri starših in v domovini, ponosna na lepoto, ki jo ji je dal Stvarnik in se ne bo šminkala in pokvarila pristne lepote. Nam slovenskim fantom se taka dekleta smilijo, ki so načekane z bojnimi barvami in kot Indijanci. Naj take "lutke" pobere tuji ali pa naj

ostanejo samice do . . . sodnega dne. Nosi se stanu primerno, ohrani narodne navade in svoj ponos, če hočeš, da bude slovelo slovensko deklet, med katere spadaš, ali vsaj si do nedavnega. Naj se mažejo druge, nikjer pa ni rečeno, da boš pogubljena ako jih ne oponašaš v vsem. Morda sem jaz katero v živo zadel, pa nič ne de. Vse molči, pa jaz ne morem dalje, ko se nam naša dobra dekleta poskušajo spriditi potom nore mode. Torej, pazite dekleta, da se ne daste ujeti v zanke in vedno odklanjajte vse, kar vas bi moglo umazati. Zato se pri malenkosti, neha se pa kdo ve kje.

Narod naš mora biti ponosen na svoje nosilce življenja, v potomstvu, čuvarice njegovih svetinj in tradicij, ogledalo Slovencev, to ste ve, dekleta, žene.

Matjažev Luka.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

V Titovini je zapovedano, da se mora mladina udeleževati večernih sestankov. Treba je bilo opisati pomen komunističnega znaka, katerega je moral vsak udeleženec po svoje razložiti. Vrstila so se vprašanja in prav tako tudi klavenski odgovori. Naposled pride na vrsto vaški navihaneec. — "No, Jaka, zdaj boš pa ti razložil pomen srpa, kladi-va in zvezde," ga je pozval voditelj sestanka. — Jaka ni prišel zlepa v zadrego. "S srpom pritegujemo k sebi," je našteval, "s kladivom udarimo in kamor pade udarec, se utrne zvezda." — Voditelju je odgovor tako ugajal, da je predložil Jako OZNI v "pohvalo."

Peharnik se je najedel Titovine do grla ter je zabavljaval vse, kar mu ni ugajalo. Spravil se je tudi na prodajalno zadrugo, ki največkrat ni imela kaj prodajati. Nekoč se je izrazil, da lahko vse, kar imajo, pelje v samokolnici. OZNA je to izvedela in Peharnik se je moral zahvalovati zaradi zasmehovanja ljudske naprave. Priznal je, da je to, kar so mu očitali res izgovoril, ni pa imel pri tem slabega namena. "Saj nisem rekel, da bi peljal vse naenkrat," se je zagovarjal, "marveč polagoma vsak dan nekaj in tako bi lahko izpraznil največje skladišče." — Obsodba se je glasila: "Dva meseca na udarno delo."

Učitelj je v ljudski šoli razlagal pregovore in je vprašal, ali zna kdo izmed učencev povedati katerega. Janezek je dvignil roko in dejal: "Norec vpraša več, kakor more odgovoriti deset modrijanov." — Učitelj je nejevoljen zahteval drugi pregovor: "O, pač, gospod učitelj — Obuj čevlji, ki ti gre na nogo!" To je bilo pa učitelju že preveč. Tekel je k ravnatelju in Janezka zatožil. Odšla sta v razred in ravnatelj je vprašal: "Janezek, ali ne znaš povedati nobenega boljšega pregovora?" Janezek: "Gospod ravnatelj, seveda ga znam. — Nesreča pride redko sama!" Gospod ravnatelj je tedaj našel Janezku nekaj tepenic in ga vprašal: "No, sedaj boš pa vedele povedati kak pameten pregovor." — Janezek je stokaže zinil: "Gospod ravnatelj, sila gre pred pravico!"

Ona: "Zakaj si prišel tako pozno domov? Ena ura je že odbila."

On: "Ljuba ženka, nisem te hotel motiti v najboljšem spancu pred polnočjo."

ZBEGANO GNEZDO

POVEST
CVETA STOJANOVA

In potem: srajce in obleka in nič hrane... Mati kuha slabše kakor Agata in zdaj sem vedno brez reda in lačen. Moral bom spremeniti! Odklepal je hišne durj in se nehote ozrl proti oknu. Bilo je razsvetljeno. "Mati še bedi," je pomislil. "Kaj je še tako zgodaj?"

Zagledal jo je oblečeno. Sedela je na postelji in si tiščala robec na oči. Slišala ga je prihajati in tedaj je jok še bolj planil iz nje. Matej je stal in gledal potem pa pokleknil na eno koleno k njej. "Ka je?" je vprašal mehko. Vstal je in sedel k njej na posteljo. Še bolj je zaihtela.

"Pa menda ne jočete zaradi Francetove diplome? Danes je končal."

Materi je na mah odlegla bolečina, solze so se ustavile. "Končal, pa tudi drugače končal. Z njim je končano. Kaj nič ne veš?"

"Nič."

"Poslušaj — Prej mi še prinesj kozarec vode. — Dušan je priteknel in begal in robantil. Končno je iztisnil iz sebe, da je dobil France spet deset tisoč posojila, ki zdaj zapade. Povej, povej, kaj naj z njim počnem! Saj to ga vodi pod vislice."

Matej ni mogel najti besede, gledal je le materin obraz in njene objokane oči. Begal je iz sobe v sobo. Hotel je premisliti, kar mu je bila mati povedala, in ni vedel, kaj naj premisli. Le ponavljal je njene besede. Nenadoma so mater ujezile njegove stopinje: "Ne delaj še ti nemira, spodaj spe. In kje je France?"

"Ne vem." Ni hotel povedati, da se z Lizo smejeta v gostilni, ko ona joka doma.

"In kdaj se na sodišču oddolči?"

"Jutri je razprava, sodba pride kasneje."

"Potem ni moči čakati. Moj Bog! Imaš kaj upanja, da s tožbam kaj dobiš?"

"Ne vem. Odvetnik pravi, da doblim vse."

"Potem bo vedel tudi Francetovo stvar uravnati?"

"Tudi. Le kje naj dobimo denar in to kaj?"

"Jaz vam dam vso svojo pokojnino, samo rešite Franceta! Dušan si ne da nič dopovedati, samo kriči in robanti, da on nič ne da. Lahko bi dal, saj ima, treba mu je seči le v žep."

"Tudi brez njega bo kako šlo, mora iti. Morda jutri na sodišču kaj dosežem."

"Glej, da se boš dobro držal," je z upanjem gledala mati Mateja, ki je sedel ubit na stol. Misli ni nič.

28.

Agata je stopila po razpravi na sodišču doma na vrt. Bilo ji je, kakor da jo je objela smrt s svojimi rokami. Le s težavo je stopala. Predramila jo je

še le tropa otrok, ki se je oklenila njenih lakti in jo pritiskala k tlom: Blažek jo je objel okrog vratu. Razgreti, veseli in dviji obrazi, k od smeha ni so mogli niti dihati, so vseprek vpili vanjo. Mara in Grolova gospa sta se bili lovili, da so otroci skoraj popokali od smeha. Agata ni več utegnla misliti nase. Odvlekli so jo v senčnico, kjer je bila miza pogrnjena in skodelice pripravljene. Mara je stekla po čaj. Pladenj pomaranč je žarel z mize, zraven je stala košarica peciva in takih stvari, ki jih je imela Agata najrajši.

"Agata, jej, samo jesti moraj veliko, da se živci okrepijo," je dejala gospa Grolova.

Blažek je potegnil iz žepa kos čokolade in ga položil na Agatin krožnik: "Prihrani sem zate," je rekel, stekel in se na travi prekucnil.

"Vidiš, vredno je, da živimo! Vse drugo naj gre mimo nas," je spet dejala Grolova.

"Tako je," je dejala Agata, globoko vzdihnila, kakor bi hotela izdihniti iz sebe vse, kar je dišalo po sodišču. Jemala je pomarančo za pomarančo, jih delila in potem lupila še zase. Mara je delila čaj in Grolova je hotela otrokom dopovedati, naj ne kriče tako, pa zaman: njih razigrana srca so prekipela. Ko ni bilo na mizi več slaščic, so se otroci spet razkropili po vrtu, le Pavel se je vrnil in vprašal: "Kaj je?"

"Take stvari so hude in bole," je odgovorila Agata sinu, ki je bil že večji kakor Mara. "In hiša?" je še vprašal.

"O tem še niso razpravljali. Pa nikar ne misli na to," je rekla Agata. Pavel je hotel biti dober in je zavpil po vrtu: "Jaz lovim!" Ko je Agata gledala za njim, je videla, da ga je Bernard na skrivnem nekaj vprašal, potem je šel krič in smeh preko vrtov, ki so dišali v soncu in maju. V tem smejem se kriku je Agata zagledala pomladni dan, sonce in cvetje, slišala je kosa, ki je prepeval svoji družici, in rekla: "Še je vredno živeti temu klicu pomladi, še je vredno ževeti tem razgretim obrazom, tej razboriti moči, ki hoče utripanja, življenja."

"Tako te vidim rada," je veselo dejala Grolova.

"Kaj ste mislili, da bo Agata podlegla?" se je začudila Mara.

"Ali si mislila, da pojde mimo mene kakor brzovlak?" je vprašala Agata.

"Vem le to," je dejala trdno Mara, "da to trpljenje ni zastoj."

(Dalje prihodnjič).

Odvodni kanal čistimo z električnim vrtalcem
kadarkoli, ali kjerkoli.
Pismena garancija!
ABCO CO.
Hillcrest 54-W, ali
Hillcrest 1456-R
1227 Commonwealth Ave.
(Jan. — x)

Vas muči glavobol?
Nabavite si najboljše tablete proti glavobolu v naši lekarni.
Mandel Drug
15702 Waterloo Road
Cleveland 10, Ohio

Kadar potrebujete zavarovalnino
proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

Kako smo delali pri partizanih

Minneapolis, Minn. — "Iz mladit let in o beguncih" — pot tem naslovom sem bral dopis v "Prosveti" št. 1 do 3 jan. 1950. Ker sem bil navzoč očividec pri vsem, kar navaja v svojem dopisu (pod v začetku navedenim naslovom) John Zalec, 690 Henenson Ave., Washington, Pa., si ne morem pomagati drugače, kot da mu malo odgovorim.

Najprej bi rad vprašal tovariša Zaleca, če sploh ve, kaj je "prosveta," kar je pri nas vedel že vsak otrok, ko je dovršil 4 razrede ljudske šole. Ker pa ti tovariš opisuje svoja mlada leta in doživljanje v dragatuški šoli (v Belo Krajini) in ker vidim iz tvojega dopisa, da si se bolj zanimal za vse drugo kot učenje, kar bi ti bilo sedaj prav hodilo, da bi lahko sam preudaril, kaj je prav in da ne bi gledal s izposojenimi očmi ter bi ves položaj malo bolj razumel kot pa ga razumeš sedaj.

Navajam, da si prejel od svoje hčere pismo, v katerem ti opisuje, da je dragatuški župnik organiziral belo gardo in da so ga zato ubili. Potem pa da sta prišla v Dragatuš župnik in kaplan is Starega trga ob Kolpi in da sta oba izdajala svoj narod in zato da sta bila oba obsojena na smrt.

Najprej, tovariš Zalec, te vprašam, kaj je tvoja hči... ??? Sicer pa ne rabim dosti pojasnila, saj pravi slovenski pregovor, da od lesnike še ni padlo jobolko...

Ali je tvoja hči mogoče sodelovala pri umoru omenjenih duhovnikov??? — in če ni! Torej poslušaj!

Jaz sem bil tudi v partizanskih vrstah in sicer nad dve leti. Po partizansko "prostovoljno," čeprav so me odpeljali z njive, ko sem oral za krompir in me odgnali v Belo Krajino ter ravno v dragatuško faro. Tam sem bil pod strogim nadzorom nad dva meseca in ko so malo pozabili name in me imeli za bolj zanesljivega, nisem bil več tako strogo nadzorovan, sem tudi jaz z njimi capljajal koder koli smo hodili. Zato pa tudi vem, kaj se je dogajalo in kako pobijalo.

Saj mogoče celo osebo poznam tvojo hčer, ker se mi ime zdi zelo znano, poudarjam — mogoče. Vseeno bi rad vedel, tovariš Zalec, iz katere vasi je tvoja hči doma? Mogoče iz Kvasice, Tančagora, iz Obrha, Draganje vasi, Zapudi, Mali ali Veliki Narajac, Suhor, Strah, Drenovec pri Vinici, Bojanci, Preloke, Zili, Adlešči, Črnomelj in še in še, katerih pa ne bom vseh našteval. Znano mi je pa še vse naokrog, še prav posebno pa vas Zapudi, ker tam je imela Cankarjeva brigada morišče nedolžnih ljudi. Ravno tam so umorili duhovnika iz Dragatuša in ne zato, da je on morda izdajal svoj narod ali da je organiziral belo gardo, ampak zato, ker ga je neki bližnji terenec ovidil, da ima veliko večino ljudi za sabo in da terenec ne more uspeti pri teh ljudeh in zato je priporočil ta terenec, da naj se tega duhovnika likvidira. To pred-

vsem zato, da se bodo potem bal drugi ljudje.

Torej prav to je prišel terenec javit na komando en dan pred umorom tega duhovnika. Terenec je imel partizansko ime "Silvo", je bil srednje postave, levo roko malo pokvarjeno na dlani in je zgledal pravi statan v človeški podobi in ta je zahteval, da se duhovnika likvidira.

Ker je bil komandant omenjene brigade krvolok, doma iz Loške doline iz vasi Nadlesk, nekdanji mizarški pomočnik in ker so doma že prej zapravili domačijo na pijači, se razume, da se je z veseljem maščeval nad nedolžnimi, ker alkohol ne pozna meje. Zato je pa tudi pri vsaki priliki poudaril, da je njegov program: rop — po- žig — umor! Saj je samo v 13 dneh dal pomoriti 53 ljudi; med njimi 6 žensk, 2 mladoletna fanta (15 in 17 let stara) in seveda tudi 4 prave komuniste iz svojih lastnih vrst.

Tovariš Zalec, naj ti pojasnim, zakaj so ti štirje dali svoje življenje. Nekega dne se zopet pojavil na komandi isti terenec Silvo. Seveda smo takoj vedeli, da bo zopet nekaj. In čez nekaj časa po njegovem odhodu so se odobrli štirje može z nalogo, da grede v sosedno vas Obrh in da tam likvidirajo dva člana neke družine. Ko so ti štirje prišli na lice mesta, so ugotovili s pričami, da ni nič resnice na tem česar so ovađeni. Ker je ta komunist, ki je vodil patroljo, imel še nekaj srca, jih je pustil pri življenju.

Ko pa se je patrolja vrnila, je vprašal komandant, če je likvidacija izvršena. Odgovor je bil — NE. In ko je hotel vodja patrolje pojasniti, da se je ugotovilo neresničnost ovađbe, komandant ni hotel ničesar slišati o tem. Pač pa je takoj sklical zbor cele brigade ter 8 moč s puškami, ki so te štiri odgnali kakih 500 metrov iz vasi. Komandant pa je poglatal celotno brigado, seveda zato, da bomo vsi gledali njegovo krvoločno dejanje.

Tu nam je govoril sam komandant brigade, ki je rekel dobesedno tole: "Zakaj sem vas prignal sem? Zato, da boste videli, kaj se napravi z vsakim, ki ne izpolni mojega povelja. In nič zato, če se je ugotovilo, da ni res za kar so ovađeni, ker boljše je, da pobijemo pol ljudi — pa zmagamo, kot pa da vse živi — pa da mi propademo." Nato pa se je obrnil k oboroženim straži in dal povelje: Pali! — No in zopet štiri žrtve...

Torej, tovariš Zalec! Koga so pa ti štirje izdali??? Ali so morda tudi ti štirje organizirali belo gardo??? Ali morda izdali narod, ki so pa pustili pri življenju in ki sem jih po-

znal, da so bili pravi komunisti Da, tovariš Zalec, jaz sem bil očividec in zato sem še pravi čas spregledal in zapustil to raubar bando in se zopet podal na pot, katera me vodi do poštenega dela in poštenega zaslužka.

Tovariš Zalec, morda sem ti sedaj odprl oči, da ne boš več gledal navzkriž in še to z izposojenimi očmi. Sedaj pa k drugi točki?

Vprašaj, zakaj je prišel v Ameriko, kot ga ti nazivaš — Rožman. Naj ti takoj povem, da to ni Rožman, ampak ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. In praviš, zakaj ni tam počakal, da bi se spokoril. Že tukaj se zopet vidi, da res nisi hodil v šolo zato, da bi se kaj naučil.

Neš škof dr. Gregorij Rožman obenem naš voditelj dušni in telesni, je prišel v Ameriko zato, ker ga je Amerika rada sprejela kot tudi vse poštene ljudi in on lahko hodi odkrit pred narodom, kajti njemu ni treba klobuka obračat in vlačiti na oči, ker je poštenjak, zato ga kot takega spoštuje ves narod, enako tudi ameriški in mi smo nanj ponosni, on pa lahko na nas. Slava mu!

Sedaj pa še malo pogledjmo tovariške voditelje, pa naj bo tu tukaj ali v stari domovini. Pa začnimo pri glavi, pri tistem, ki ga imenujete maršal ali bolj razločno — Tito! — Tovariš Zalec, ali sploh poznaš svojega voditelja? Ali sploh veš kdo je on?? Ali sploh veš, kdo te vodi za — nos? O, saj vem, da si misliš, to je pa naš maršal TITO. To pa tudi vem, da ne veš, kaj je bil on prej. Zato pa tudi še capljaš za njim in gledaš navzkriž z izposojenimi očmi. No, ker pa vem, da v šoli nisi pazil na učenje, ti tudi ne zamerim, da ne veš! Zato ti bom pa jaz pojasnil, da boš vedel, kdo da je.

On je bil že od nekdaj delomrnez. Ker pa ni rad delal, mu je seveda vse rojilo po glavi, kako bi laglje izhajal brez dela. In veš kaj? Končno mu je prišlo še to na misel, da je šel v Zagreb krast in sicer je šel krast v cerkev in tam odnesel moštranco, ciborij in kelih, mogoče še kaj drugega, ne vem! Za to, kar sem navedel je gotovo, ker so ga bile zato tudi zaprle bivše jugoslovanske oblasti in kaj je pa danes, pa menda ja vidiš in boš menda vendar že začel uporabljati svoje oči, da ne boš gledal z izposojenimi ter da se boš prepričal o svoji zmoti. Tvoji hčerki se bom pa na dom oglašil z enim pismom, ker vem, da me dobro pozna, kakor tudi jaz njo.

Ker pa nekaj čeburnaš o beguncih, tovariš Zalec, ti bom pa še tole povedal. Begunce lepo pri miru pusti, ker vem, da nisi nobenemu nič dal. Begunci so vsi dobri ljudje, zavedni pa še bolj in prav zato so raje pustili vse imetje in se podali v tujino kot pa bi gledali v svoji lastni domovini krvoloke, morilce, požigalce, hišne in cerkvene tatove. Če pa tako ljubiš pravico in resnico vpeljano od tatov, si pa naveži culico ter odrini k svojim v stari kraj, kjer vlada rdeči zmaj. Saj vaš pozorav je itak: rop, požig, umor! naš pa le: Bog, narod in domovina.

Janez Ribenčan.

Svoboda tiska

Cleveland, O. — Pa dajmo, debatirajmo, ko pa je tako zanimivo, da vsi čitatelji A. D. najraj prebiramo take, lahko rečem zabavne članke.

Otvoritelj te zabavne debate ni je dobro znan in mu dam svoj prav, ko se je ojunacil in načel to vprašanje, ki se nam R. F. D. 1, Spring Valley, Illinois.

(Jan. 20, 25, 27)

taka in podobna vprašanja, ki so se mi stavila v pol letu mojega bivanja tukaj, bi jih našlela gotovo blizu sto. Pa če se nam stavijo vprašanja, zakaj ne bi mi dali odgovore? Ker pa smo mnogi nekam neokretni dajati vsakemu in vsem zadovoljive odgovore in samo radi dvoumno pokimamo, naj pa pisana beseda spolni naše dolžne odgovore.

Drugi "govornik" je sicer povedal bolj v ostrem tonu, kar je razburilo duhove in morda hvaloladne duše. Jaz vam pa rečem, čemu si razburjati živce, ki so zelo važna kolesca našega življenjskega ustroja in tako rada odpovedo prezgodno.

Nam, ki smo prišli iz Evrope, po takih silnih vojnih strahotah živčno že zrahljani, se živci tukaj žele popraviti, zato si vse skušamo vzeti za šalo, posebno mrtve črke, ki ne morejo ugrizniti v živo kakor mnogi diktatorji. Tudi drugi si ne žene k sručenju besed, ki so izraz misli posamenika in naj ta pove to, kar mu leži na srcu. Čemu ne bi smel človek reči kako, ko smo vendar vsi v demokratični deželi s širokogrudno svobodo. V titovini se ne sme kihnuti na glas in v deželah, kjer vlada največje suženjstvo, morajo biti ljudje kot mutci. Še misliti se boje kaj takega, ki se ne sklada s terorističnimi nauki.

Temu gospodu, ki je v "življenje" in žilil nevede gotove ljudi, svetujem to: Vse mine in se spremeni na tem vesoljnem globusu, ker se neprestano vrsti, zato potrpite!

Gospodu uredniku A. D. pa gre moja pohvala v tem, da je tako uvidljiv, ko mu prijatelj njegovega lista pošljejo različne članke, da jih ne meče v koš, ampak priobči vse in s tem pokaže, da ljubi sam in to da tudi drugim — širokogrudno svobosčino pri mišljenju in izražanju vsakih človeških misli. Hvala vam! S tem si pridobil va pri čitateljih zanimanje.

Krška Lenka.

DELO DOBIJO

Kuharica dobi delo

Sprejemno kuharico, ki je večja kuhe in drugega dela v gostilni. Vprašajte v Carl's Cafe, 1301 Marquette Rd. E. 54. St. Telefon EN 8997. (19)

MALI OGLASI

Lepa hiša naprodaj

8 let stara, 4 in pol sob, zidan veneer bungalow, blizu 185. ceste. Cena je \$15,000; prodaja lastnik KE 4758. (18)

Hiša naprodaj

Naprodaj je zidana hiša za 2 družini, 6 in 6 sob, ima 3 garaže, se pokaže samo po dogovoru. Pokličite RE 6551. (17)

Vdova prodaja hišo

Vdova bi rada prodala hišo 6 sob za 1 dužino, 4 sobe spodaj, 2 zgorej, garaža, cementni dovoz, se nahaja blizu Union Ave. in 78. St. Hiša je kot nova, ima furnez. Cena je samo \$8,600; polovico takoj, ostalo na prvo vknjižbo poštenemu kupcu.

Blizu Union Ave. in 93. St. je naprodaj tudi hiša 6 sob in prodajalna; je sedaj prazna. Za informacije pokličite A. Jelaric, kadar želite, na VU 3-0139. (19)

Stanovanje iščeta

Mož in žena, srednje starosti, bi rada dobila 3 ali 4 sobe med E. 79. St. in 55. St. med Superior in St. Clair Ave. Kdor ima kaj primernega, ali če bo imel kdaj pozneje prazno, naj pusti naslov v uradu tega lista. —(19)

12 akrov farma

Sadno drevje, pašnik, 2 hiši, 3 hlevi, garaža, moderni pripomočki, 2 milji do mesta. Se prodaja vso ali v kosih. Pišite za informacije na: Sunnyside Farm, načel to vprašanje, ki se nam R. F. D. 1, Spring Valley, Illinois.

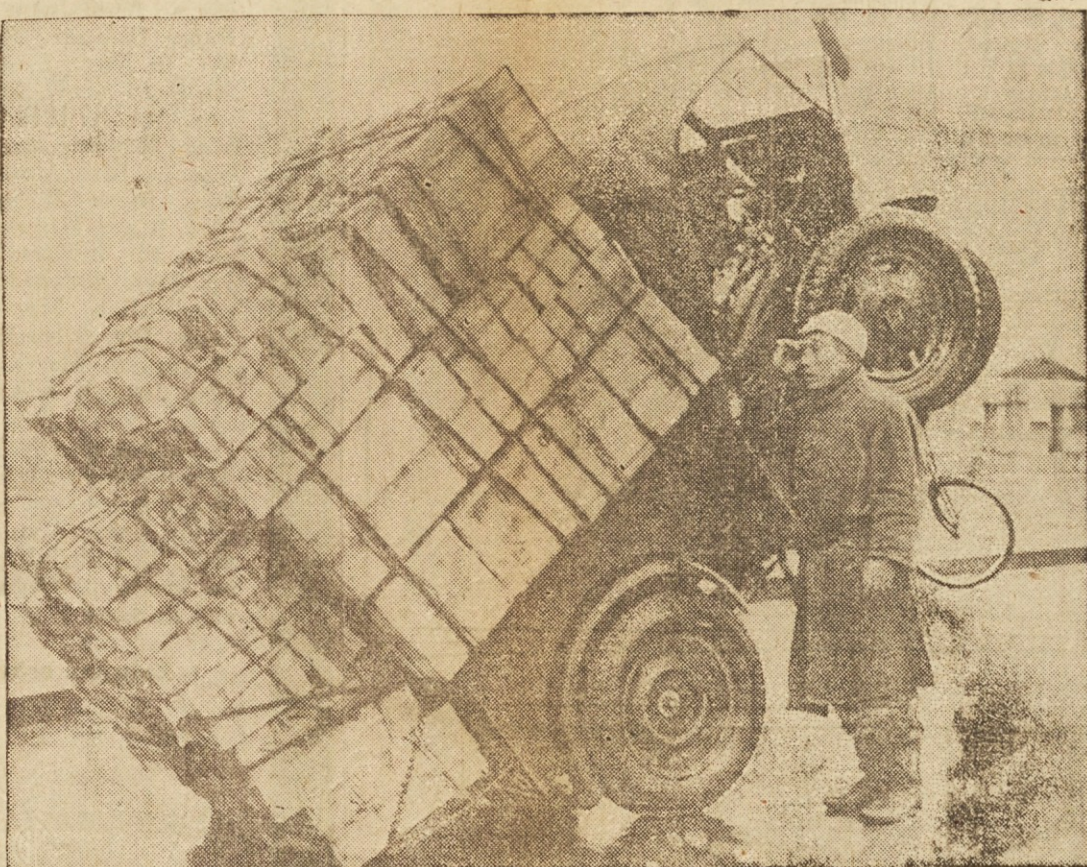
"I'm Winning Because of You"

JOIN THE MARCH OF DIMES

January 16-31

FIGHT INFANTILE PARALYSIS

The National Foundation for Infantile Paralysis
FRANKLIN D. ROOSEVELT, founder

Kar je preveč je preveč. — Trikolesni truk, kakršne rabijo na Japonskem za prevažanje raznih tovorov, se je postavil na zadnja kolesa, ker mu je voznik malo preveč naložil. Poleg truka na "sedeči stanki" stoji začuden voznik, ki si menda ne more razložiti čudne "trme" svojega vozila.

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Every body does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and tired.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.
Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.
MILES LABORATORIES, INC.
Eli Lilly and Company, Indianapolis, Indiana

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Zdaj je ona tu, se razume po sebi, so bili le še izprevod najhujše bede, vsi blatni, konj s drgečočim; nogami, mož, ki ga je nosil, nepremičen, kakor da je v poslednjem ihtljaju izdihnil dušo, tovariš pa potr, koraka-joč v plahem strahu vse naprej, gnan zgolj od sile svoje-ga bratovskega usmiljenja. Dan se je že delal, ura je ute-gnila biti pet, ko sta dospela v Remilly.

V hiši svoje male pristave, ki je razgledavala vas ob iz-hodu Harancourtske soteske, je oče Fouchard nalagal na svoj voziček dva koštruna, ki jih je zaklalj prejšnji dan. Pogled na nečaka, bližajočega se v ta-ko žalostnem stanju, ga je tako presunil, da je po prvih po-jasnilih vzkliknil s surovim glasom:

"Obdržim vaju naj, tebe in tvojega prijatelja? ... Da bom imel potem neprilike s Prusi? ... Niti na um mi ne hodi ... Ljubše mi je, da takoj pogi-nem!"

Vseeno pa si ni upal braniti Mauricu in Prosperu, ko sta snela Jeana s konja ter ga po-ložila na veliko mizo v kuhinji. Silvina je naglo prinesla svoje lastne zglavje in ga položila ranjencu, ki je bil še vedno nezavesten, pod glavo. Sta-ri pa, srdit, ko je videl tega mo-ža na svoji mizi, je zagodrn-jal, da je tukaj slabo spravl-jen, in vprašal, zakaj ga ta-koj ne spravijo v lazaret, ko že imajo srečo, da se nahaja v Remilly-u tam pri cerkvi, am-bulanca v stari šoli, ostanku velikega samotanač kjer je bi-la velika, zelo udobna dvorana.

"V lazaret!" je vzkliknil Maurice, "da ga Prusi po nje-govem ozdravljenju pošljejo v Nemčijo, ker je vsak ranjenc njihov! ... Ali se norčujete z mano, stric? Zato, da jim ga vrnem, ga nisem pripeljal sem."

Slabo je kazalo, stric je že govoril, da jih vrže ven; ta-krat pa se je začulo ime Hen-rijeta.

"Kaj, Henrijeta?" je vprašal mladi mož.

In naposled je izvedel, da je njegove sestra že od predsino-čnjega v Remilly-u, tako smr-tno žalostna v svojem vdovstvu, da ji je bivanje v Sedanu, kjer je živela srečno življenje, po-stalo nezno. Srečanje z dok-torjem Dalichampom iz Rau-courta, ki ga je poznala, je je napotilo, da se je nastanila v majhni sobici pri očetu Fou-chardu, zato da bi se mogla vsa posvetiti ranjencem bližnjega lazareta. Dejala je, da jo to edino more utešiti. Plačevala je svojo sobo in hrano in je bi-la na pristavi vir tisočernih lju-beznivosti, tako da jo je gledal stari z dobrohotnimi očmi. Ka-dar je kaj zaslužil, mu je bilo zmerom pogodu.

"Ah, moja sestra je tu!" je ponovil Maurice. "To je torej tisto, kar mu je hotel povedati gospod Deleherche s tistim svojim širokim mahanjem, ki ga nisem razumel! Ej no, če

je ona tu, se razume po sebi, da ostanemo."

Vzlic svoji trudnosti jo je hotel takoj sam poiskati na am-bulanci, kjer je prečula noč; stric pa se je zdaj jezil, da ne more iti s svojim vozičkom in s koštrunoma po svojem oprav-ku kot potujoč mesar, dokler ni v redu ta prokleta historija z ranjencem, ki so mu ga napri-tili na vrat.

Ko je Maurice prišel z Henri-jeto nazaj, sta presenetila oče-ta Foucharda, ko je skrbno ogledoval konja, ki ga je bil Prosper ravno postavil v hlev. Trudna živa, da, toda prokleta trdna; in vseh mu je bila! Mla-di mož se je nasmehnil in de-jal, da mu ga podari. Henri-jeta pa ga je poklicala stran-ter mu razložila, da bo Jean plačal; brigati zanj da se hoče ona sama in mu streči v mali sobici za hlevom, kamor ga go-tovo nobeden Prus ne bo hodil iskat. In oče Fouchard, čeprav čemer in malo prepričan, da bi našel pri vsej tej stvari res-ničen dobiček, je naposled ven-dar sedel na svoj koleselj ter ji pustil ravnati po svoji volji.

Henrijeta je nato s pomočjo Silvine in Prospera v par mi-nutah uredila sobo in dala pre-nesti vanjo Jeana, ki ga je po-ložila v čisto, svežo posteljo, ne da bi bil dal kakšno znamenje življenja razen nerazumljivega jecljanja. Odpiral je oči in gle-dal okrog, a zdelo se je, da ne vidi nikogar. Maurice je izpil kozarec vina in pojedel kos me-sa, ki je bilo ostalo, mahoma ves uničen od prevelike trdnosti; takrat pa je prišel doktor Dalichamp, da poseti lazaret kakor vsako jutro; in mladi mož je posli zbral svoje zadnje moči ter ga spremil s sestro k ranjenčevi postelji, poln pla-šne radovednosti.

Doktor je bil čokat človek z debelo, okroglo glavo; veneč brade in lasje so mu že siveli. Njegov rdeči obraz se je bil utrdil kakor obrazi kmetov, ob neprestanem življenju na pro-stem zraku, ker je bil vedno na poti, da komu olajša bolečine; živahne oči, trmast nos in do-brodušne ustnice pa so jasno pričale o njegovem življenju, življenju vrlega, usmiljenega človeka, ki je bil včasih nekoli-ko vročekrven in ne ravno ge-nialen zdravnik, dasi je zdravil izbornu vsled izkušenj svoje dolge delavnosti.

Ko je preiskal Jeana, ki je še vedno spal, je zamrmral:

"Zelo se bojim, amputacija utegne biti neizogibna."

To je razžalostilo Maurica in Henrijeto. Toda dodal je:

"Morebiti se mu posreči ohraniti nogo, toda treba bo ve-like skrbi, in trajalo bo zelo dolgo ... V tem trenutku je pod vplivom tolike telesne in duše-vne poraženosti, da ne preosta-ja drugega, kakor pustiti ga spati ... Jutri vidimo."

Nato, ko ga je zavezal, je z zanimanjem pogledal Maurica, ki ga je včasih poznal še kot otroka.

"Tudi vam, fant iz fare, bi

bila postelja koristnejša od pijani trudnosti se mu je vra-čala mrzlica, iznova ga je gra-bila nervozna prerazdraženost

nimi očmi srepo strmeli pred se- in vse tisto ogorčenje, ki se je be, kakor da ne sliši. V njegovi bilo nabralo od početka vojske.

INCOME TAX RETURN

Čenjenemu občinstvu v naznanje, da poleg vseh uradnih no-tarskih dokumentov, denarnih pošiljatev in paketov v evropske dr-žave uterujemo tudi listine za dohodninski davek (Income Tax).

Ker imamo mnogoletne izkušnje, zatoraj ste lahko uverjeni, da bo vaš dohodninski davek pravilno urejen po določbah Internal Revenue, ter v vašo korist in zadovoljstvo.

Vabimo vas na ugodno priliko, da se sami prepričate in se zgle-sate v našem uradu, da za vas uredimo Income Tax, za kar se tudi vljudo priporočamo.

STEVE F. PIRNAT CO.

6516 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

HE 3550

DOM ZAPADNIH SLOVENCEV

6818 DENISON AVENUE

vabi na

DELNIŠKO SEJO

v nedeljo 28. januarja

ob 4 popoldne

Vabljeni so zastopniki in delničarji

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupa-njem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK OVELBAR, lastnik.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

G. WHISKERS

1900

1950

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijate-ljem tužno vest, da je umrl naš ljubljni soprog in dobri oče

Karol Smerdel

Zatisnil je svoje mile oči dne 1. januarja 1950. Pogreb se je vršil dne 4. ja-nuarja iz August F. Svetkovih pogrebnih prostorov v cerkev Marije Vnebo-vzete na Holmes Ave. ter od tam po opravljeni slovesni zadušnici in cerkvenih pogrebnih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili v naročje ma-teri zemlji k večnemu počitku. Blagopokojnik je bil rojen dne 14. aprila 1900 v vasi Vas pri št. Petru na Krasu.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence cvetja h krsti ljubljene pokojnika. Ta do-kaz vaše ljubezni in spoštovanja do njega nam je bil v veliko tolažbo v dneih žalosti. Zahvalo naj sprejme-jo: Mr. in Mrs. Anton in Amalia Krnc, Mr. in Mrs. Joseph in Jennie Widgoj, Mr. in Mrs. Anton in Louise Cinkole, Mr. in Mrs. Joseph in Albina Korbar, Mr. in Mrs. Silvester in Frances Je-žek, Mr. in Mrs. Frank Rote in družina, družina Kaluza, Mr. in Mrs. Luka Trček, Mr. in Mrs. John Trček in družina, Mr. in Mrs. Frank Terček in družina, Mr. in Mrs. Joseph Cinkole, st., Mr. in Mrs. Joseph Stražisar, dru-žina Mr. in Mrs. J. Rebolj, Mr. in Mrs. Joe Ogrinc in sin, Mr. in Mrs. Al Ne-mec in hčerka, Mr. in Mrs. Schultz in družina, Mr. in Mrs. Hoge, Mr. in Mrs. Galante, Mr. in Mrs. Serestenej, Mr. John Terček, Ed in George, Mr. in Mrs. L. Florjancić, Mr. in Mrs. Ma-hovlić, Mr. in Mrs. Nosen, Mr. in Mrs. Stupica, Mr. in Mrs. Tanko, Mr. in Mrs. Mavrich, Mr. in Mrs. Kuhar, Mr. in Mrs. Ster, Mr. in Mrs. Cichon, Mr. in Mrs. Paulich, Mr. in Mrs. Weber, Mr. in Mrs. Rodatz, Mr. in Mrs. Fitz-thum, Mr. in Mrs. Olesender, Mrs. Sterlekar, Mr. Pezdirtz, Mrs. Mochan, Mrs. Barton, Mrs. Hočevan, Mr. in Mrs. Miller, Mr. Kalsic, Mr. in Mrs. Cetina, Mrs. F. Hočevan, Mrs. Verbić, The Maintenance Men of Steel and Tube, C.I.O. Local 1179, Steel and Tube Division Republic Steel Co., de-lavci od Local 1179 Steel and Tube, društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 A. B. Z., in društvo Kras št. 8 SDZ.

Dalje srčna hvala vsem, ki so da-rovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika, in sicer slede-čim: Mr. in Mrs. Joseph Widgoj, Mr. in Mrs. Matt Rote, Robert in Dorothy Koenig, Mr. in Mrs. Luka Terček, Miss Josephine M. Terček, Mr. in Mrs. Val Grill, Mr. in Mrs. Rudolph Skerl, Mr. in Mrs. Joe Konchan, Mrs. Mary Ter-ček in hčerki, Mr. in Mrs. Anthony Nachtigal, Mr. Ignac Novak, Mr. Jack Tomazin, družini Terček, E. 156 St., Mr. in Mrs. John Kaušek, Mr. in Mrs. Peter Dolinar, Mr. in Mrs. Al Arko, Mr. in Mrs. Joseph Stupica, Mrs. D. Abby in hčeri, Mr. in Mrs. Fred Hri-bar, Mr. in Mrs. John Virant, Mr. in Mrs. Nemec, Mr. in Mrs. Klemenčić, Mr. in Mrs. Joseph Cinkole, Mr. in Mrs. Mike Skrijanc, družini Trepal, Mrs. Mary Hočevan, Mrs. Louise Vid-mar, Mr. in Mrs. R. Pust, Mrs. A. Per-ry, Mrs. Josephine Kline, Mrs. Fran-ces Zulich, Mr. in Mrs. Frank Gor-janc, Mr. Silvester Rolih, Mrs. Mary Anzlovar, Mr. in Mrs. Mike Morrel, Mr. Joseph Alich, Mr. in Mrs. Max

Zelodec, Mr. in Mrs. Joseph Cinkole, Jr., Mr. Frank Terček in družini, Mr. in Mrs. Chas. Terček, Mr. in Mrs. Jo-seph Milner, Mr. in Mrs. E. Milner, Mr. Frank Trepal, ml., Mr. in Mrs. Aucin, Mrs. Frances Brill, Mr. in Mrs. Frank Grill, Mr. in Mrs. E. Nach-tigal, Mr. John Struna, Mr. in Mrs. Frank Kovach, Mr. John Kovačić, Mr. in Mrs. Trtnik, Mrs. Rebolj, Mrs. F. Leskovec, Mr. in Mrs. Wm. Bečaj, Mr. in Mrs. Steve Barton, Mr. in Mrs. F. Kočevan, Mrs. J. Laurich, Justine Pekol, Mr. in Mrs. Val Habjan, Mrs. Mary Zust, Mrs. Antonia Suster, Mr. in Mrs. John Kozel, Mr. in Mrs. John Kaluza, Mrs. R. Mihevc, Mr. in Mrs. Podrzay, Mr. in Mrs. A. F. Benzin, Mrs. Mary Jereb in Olga, Mr. in Mrs. Al Zupancić, Mr. in Mrs. Stan Yera-j, Mr. Rudy Donat, Mrs. Mary Ausec, Mrs. Helena Kaučić, Annamae Mc-Glynn, Mr. in Mrs. Elmer Nachtigal.

Hvala tudi sledečim, ki so daro-vali v gotovini: Mr. in Mrs. Louis Flor-jancić, Mr. in Mrs. John Kaušek ter Mr. in Mrs. Max Zelodec. Za knjiž-no kampanjo za Jugoslavijo pa so da-rovali: Mr. in Mrs. James Kozel in Progresivne Slovence; za Cancer So-ciety pa Mrs. Debelak.

Najlepša hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslu-go za spremstvo pri pogrebu in sicer: Mr. Paul Ziegler, Mr. John Kaušek, Mr. C. D. Evans, Mr. A. Baltos, Mr. J. H. Sano, Mr. Henry Trepal, Mr. J. W. LaWad, Mrs. Joseph Strazisar, Mrs. Frances Cinkole, Mr. Joseph Ter-ček, Mr. Adolph Rebolj, Mrs. Fran-ces Zulich, Mr. Elmer Nachtigal, Mrs. Ruth Hribar, Mr. John Trček, Mr. Ahacy Prezelj, Mr. John Rebolj, Mr. Leonard Schultz.

Hvala vsem, ki so ga prišli kro-pit, ko je ležal na mrtvaškem odru, ter vsem onim, ki so ga spremili na zadnji poti na pokopališče. Hvala tudi pogrebem, ki so nosili krsto: Mr. Joseph Koporc, Mr. John Sedej, Mr. Luka Terček, Mr. Tony Kirn, Mr. An-ton Baraga in Mr. Anthony Rudman.

Našo zahvalo naj sprejme Mr. August F. Svetek za vzorno voden po-greb in najboljšo vsestransko poslu-go. Hvala č. g. Cimpermanu za tolažilne obiske na domu in v bolnišnici kakor tudi za opravljene cerkvene pogrebne obrede in spremstvo na pokopališče.

Prav posebno zahvalo pa naj sprejmejo sosedje in prijatelji za ob-iske v boleznih ter za velikodušno vse-stransko pomoč v boleznih in ob smrti. Sprejmite tisočero zahvalo za vaš trud.

Ako se je izpustilo ime katerega, ki je na ta ali oni način pomagal ali prispeval, prosimo oproščenja in naj isto sprejme našo globoko zahvalo.

Končana je Tvoja zemeljska pot, ljubljni soprog in oče! Odšel si k Bogu, da premeš iz Njegovih rok plačilo za vse, kar si storil dobrega v življenju. Tvoje truplo pa počiva v hladni zemlji, a hiša je prazna in pusta. Zastonj Te iščejo naše solzne oči. Odšel si tja, odkoder ni povratka, tja, kjer vlada večni mir. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo v molitvi, dokler se ne snidemo na kraju večnega veselja in blaženstva—nad zvezdami. Počivaj v miru—sni-vaj sladko!

Zalujoči ostali:

MARY, soproga,
CHARLES in JOSEPH, sinova,
DOROTHY, sinaha,
VICTORIA, vnukinja,
MRS. AMALIA KRNC, MRS. JENNIE WIDGOJ, MRS. LOUISE CINKOLE,
MRS. ALBINA KORBAR, in MRS. FRANCES JEZEK, sestre
V stari domovini zapuša dve sestri, v Braziliji pa dva brata.

Cleveland, Ohio, dne 25. januarja 1950.